

SANTUÁRIO DE FÁTIMA

SHRINE OF FATIMA

PL

PRZEWODNIK PIELGRZYMA ALJUSTREL i VALINHOS

2024-2025

PIELGRZYMI NADZIEI

ROK DUSZPASTERSKI 2024-2025

2. ROK CYKLU DUSZPASTERSKIEGO / NA SPOTKANIE Z NADZIEJĄ

1

POMNIK W VALINHOS

2

LOCA DO CABEÇO

3

POÇO DO ARNEIRO

(STUDNIA W OGRODZIE DOMU ŁUCJI)

4

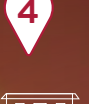
DOM SIOSTRY ŁUCJI

ORAZ DOM ŚWIĘTYCH

FRANCISZKA I HIACYNTY MARTO

1

1

POMNIK W VALINHOS

Rozpaczam moją pielgrzymkę: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen”.

Jestem pielgrzymem. Jako *mężczyzna/kobieta* w drodze przeży-wam przygodę podejmowania drogi oraz jej duchowego i/lub fizycznego doświadczania. Prowadzi mnie i pokrzepia nadzieja, obietnica, oczekiwanie na dotarcie do celu. Wypatrując go, wciąż na nowo przeżywam zachwyt, jaki niesie ze sobą każdy dzień — codzienne rozpoczynanie i zakończenie drogi. To etapy nieustannie odnawianej łaski, prowadzącej do osta-tecznego i absolutnego celu.

Przychodzę dziś tu, gdzie rozpoczęło się nowe życie, do któ-rego powołani zostali Hiacynta, Franciszek i Łucja. Przybywam jako pielgrzym i rozpaczam modlitewny szlak w miejscu, które w najwspanialszy sposób opowiada o „nadziei, która zawieść nie może” (Rz 5, 5) — nadziei, płynącej z serca Boga.

13 sierpnia 1917 r. widzące dzieci nie mogły pójść na spotkanie z Maryją w Cova da Iria. Upragnione spotkanie z Panią z Nieba nastąpiło tu, w Valinhos, 19 sierpnia. Wiedzioną matczyną troską, Matka Boska przybyła niespodziewanie, by zobaczyć się z pastuszkami w dogodnym dla nich miejscu i czasie. Zachęcony radosnym doświadczeniem trojga fatimskich dzieci, jestem gotowy/a, by z wiarą i miłością przyjąć nadzieję, która od Boga pochodzi. Jestem *pielgrzymem nadziei*.

Wpatruję się w pogodne oblicze figury Matki Boskiej. Maryja przypomina mi zawsze, że pokładając nadzieję w Bogu, opieram moje serce i życie na solidnej skale i składam ufność w ręce Tego, który kocha mnie wyjątkowo, bezgranicznie, na wieki.

Po chwili spędzonej w ciszy kieruję się w stronę Loca do Cabeço.

2

LOCA DO CABEÇO

W pięknym i spokojnym otoczeniu tego miejsca, w panującej tu ciszy, przygotowuję się wewnętrznie, by wsłuchiwać się w głos Boga. On mówi do mnie, tak jak w 1916 roku przemówił do pas-tuszków przez swego Anioła: „Nie bójcie się, jestem Aniołem Pokoju! Módlcie się ze mną”.

Długo rozważam słowa modlitwy, której Anioł Pokoju nauczył widzających, by otworzyć ich serca na Boga i na bliźnich:

O mój Boże,
wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie, kocham Cię.
Proszę Cię, byś wybaczył tym,
którzy nie wierzą, którzy Cię nie uwielbiają,
którzy Cię nie kochają, którzy Ci nie ufają.

W czasach, gdy ludzkość pogrążona była w rozpacz, Hiacynta, Franciszek i Łucja otrzymali misję świadczenia, że Bóg jest obecny w każdym czasie i w każdym miejscu. On obdarza świat miłością i miłosierdziem, okazując nam swą troskę i opiekę tym bardziej, im bardziej my zdajemy się zapominać o Jego miłości.

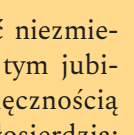
Myszę o współczesnym świecie — jak bardzo wciąż potrzebuje on głoszenia zbawczej miłości Boga, która jest jedynym praw-dziwym powodem ludzkiej nadziei (por. 1 P 3, 15)! Wytrwały w wierze i oddany miłości, ponawiam postanowienie, by tą nadzieją żyć i głosić ją. Bo jestem synem Bożym i bratem moich braci.

Jeśli odczuwam taką potrzebę, mogę powtórzyć modlitwę Anioła. Przypomina mi ona, że Bóg prosi mnie tylko o jedno: bym Go kochał ponad wszystko i kochał bliźniego swego jak siebie samego.

Wyruszasz w dalszą drogę do wioski Aljustrel. Tam moim pierwszym przystankiem jest studnia Poço do Arneiro.

3

POÇO DO ARNEIRO (STUDNIA W OGRODZIE DOMU ŁUCJI)

W tym miejscu Anioł Pokoju powiedział do trojga pastu-szków: „Serca Jezusa i Maryi chcą przez was okazać (światu) wiele miłosierdzia”.

Rok Święty to okazja, by wspominać i celebrować niezmie-rzone miłosierdzie, jakim Bóg obdarza ludzi. W tym jubi-leuszowym czasie, wraz z całym Kościołem, z wdzięcznością i radością wspominam najwyższy akt Bożego miłosierdzia: mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Syna Bożego, który stał się ciałem „dla nas i dla naszego zbawienia”.

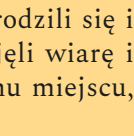
Wspominanie to ponowne ożywianie w sercu. Rozmyślając o tajemnicy zbawienia, przygotowuję się więc do przyjęcia jej na nowo — na nowo otwieram moje serce, całe moje jestestwo, całe moje życie, na Bożą miłość.

Podobnie jak pastuszkowie jestem wezwany, by otworzyć się na zbawienie i zjednoczyć z odkupieńczym dziełem Chrys-tusa dla dobra wszystkich ludzi. Ofiarowuję Bogu pragnienie całkowitego ofiarowania się z miłości, na podobieństwo Jezusa. Gotowość oddania się Bogu i bliźnim otworzy drogę do tego, aby Ewangelia stała się życiem dla mnie i dla wielu moich sióstr i braci.

Z sercem po brzegi wypełnionym Bożą miłością podejmuję na nowo moją drogę. Nawiedzam dom siostry Łucji oraz dom świętych Franciszka i Hiacynty Marto.

4

DOM SIOSTRY ŁUCJI ORAZ DOM ŚWIĘTYCH FRANCISZKA I HIACYNTY MARTO

W skupieniu przechodzę przez pomieszczenia, które ukazują codzienne życie pastuszków i wskazują ich korzenie.

Wizyta w domach, w których mieszkali niegdyś Łucja oraz Franciszek i Hiacynta, skłania mnie do rozmyślań o rodzinie i środowisku, w którym widzący pastuszkowie urodzili się i wychowali, w którym nauczyli się kochać, przyjęli wiarę i głosili nadzieję. Z uwagą przyglądam się każdemu miejscu, by dostrzec bogactwo ich świadectwa.

W duchowości każdego z fatimskich dzieci, które od Anioła i Matki Boskiej nauczyły się kształtować swoje serca na podo-bieństwo serca Chrystusa, odnajduję ślady oblicza.

Na zakończenie tej kontemplacyjnej wizyty łączę się z całym Kościołem w modlitwie w intencji Jubileuszu Roku Świętego 2025. Przyzywam Boga Ojca, który jest źródłem wszelkiego błogosławieństwa i wszelkiej nadziei, powierzam Mu moje życie, życie Kościoła, życie świata.

Ojcze, któryś jest w niebie!
Niech wiara, którą nam dałeś
w Twoim Synu, a naszym bracie, Jezusie Chrystusie,
i płomień miłosierdzia,
rozpalony w naszych sercach przez Ducha Świętego,
obudzi błogosławioną nadzieję na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemieni nas
w gorliwych siewców ziaren Ewangelii,
którzy zachęcają ludzkość i wszechświat
do ufego oczekiwania
na nowe niebo i nową ziemię,
gdy moce zła zostaną pokonane,
a chwała Twoja objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu,
ożywia w nas, pielgrzymach nadziei,
pragnienie niebieskiej chwały;
niech rozlewa na cały świat
radość i pokój Odkupiciela.
A Tobie, błogosławiony Boże,
chwała i uwielbienie niech będzie na wieki wieków.
Amen.